

Societat

MEDI AMBIENT

Les temperatures d'estiu augmentaran a finals de segle entre 5,5 i 7 graus

Un centenar d'experts elaboren el segon informe sobre el canvi climàtic a Catalunya

L'escalfament serà més moderat a l'hivern i a la primavera

29/06/10 02:00 - BARCELONA - [JOAQUIM ELCACHO](#)

Les temperatures d'estiu a Catalunya seran, a finals d'aquest segle, entre 5,5 i 7 graus més altes que les registrades a finals del segle XX, segons els models climàtics analitzats en el segon informe del Grup d'Experts en Canvi Climàtic de Catalunya, un treball de més de 1.200 pàgines presentat ahir a la tarda en un acte presidit pel vicepresident del govern, Josep-Lluís Carod-Rovira. Els models indiquen que, si la tendència és manté, la temperatura mitjana anual serà a finals de segle entre 4 i 5,5 graus. L'augment serà més suau a l'hivern i la primavera i més acusat a la tardor i l'estiu. De fet, aquesta diferent evolució estacional ja s'ha observat en els últims decennis, com va recordar ahir el professor Josep Enric Llebot, coordinador d'aquest acurat segon informe elaborat per un centenar d'investigadors. Els registres indiquen que des de la meitat del segle passat la temperatura mitjana ha augmentat a Catalunya uns 0,21 graus per dècada, però durant els últims anys aquest ritme s'està accelerant.

La barrera dels 40

L'augment de les temperatures és només un dels apartats d'aquest informe, però potser és el més cridaner. Vegem algun exemple del que pot passar d'aquí tres generacions. Ahir va ser un dia de principis d'estiu relativament càlid a Catalunya. Barcelona va tenir una màxima de 30,6 graus (a la zona del Raval), Girona en va registrar 27,9 i Seròs va arribar als 34,6 graus (màxima de Catalunya).

Si els models climàtics l'encerten, la revetlla de Sant Pere del 2100 podria oferir dades com aquestes: el Raval de Barcelona, entre 36,1 i 37,6 graus; Girona capital, entre 33,4 i 34,9, i Seròs entre 40,1 i 41,6 graus. No cal recordar que al pic de l'estiu a Catalunya sovint es freqüen els 40 graus de temperatura, i això és ara.

Pel que fa a les precipitacions, les dades dels últims anys indiquen que s'ha produït una disminució molt petita de la pluja total anual (de l'1% en el període 1961-1990). No obstant això, la pluja que cau durant la primavera sí que s'ha reduït de forma notable (22%) i els períodes sense pluja ara són més llargs. Quan plou, cau més aigua de cop.

“No és un problema de futur sinó de present”

J.E.

El segon informe del Canvi Climàtic a Catalunya analitza dades històriques i presenta projeccions d'escenaris futurs, però sobretot explica quins són els efectes que ja té el canvi del clima en el medi ambient i les activitats humanes, així com les accions que s'estan portant a terme o es poden realitzar per mitigar impactes negatius. En tot cas, el professor Josep Enric Llebot va recordar ahir que el canvi climàtic “no és un problema de futur, sinó de present; tenim evidències prou contrastades del seu impacte”. El professor Llebot conclou que “és urgent actuar”, entre altres motius, perquè, com més triguem a prendre mesures, més dràstiques hauran de ser les mesures que prenguem”. Aquest segon informe ha estat impulsat pel Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible, el departament de Medi Ambient i Habitatge i l'Institut d'Estudis Catalans, amb el suport d'Obra Social Fundació La Caixa.

Darrera actualització (Dimarts, 29 de juny del 2010 02:00)

Publicat a

[Avui Catalunya](#) 29-06-2010 Pàgina 32